

ΤΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ανάμνησις τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσομοια γ', δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'

Ἦδωκας σημείωσιν

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα, δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (Δίς)

Ὡ φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηγηθῶμεν, τὴν τοῦ γεννήτορος φωνήν, ἠγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἄπαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινεῖσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος, θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς ἠυδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἢ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη, ἐν ἣ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔλεγον, Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησεν.

Στίχ. Σοὶ εἴσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θεῖαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἔρμων ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἦλιος μὲν τὴν γῆν, φαιδρύνων αὐθις δύνει, Χριστὸς δὲ μετὰ δόξης, ἀστράψας ἐν τῷ ὄρει, τὸν κόσμο καταφώτισεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὅμοιον

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος βαρὺς

Μεταμορθώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο, Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοί.

Ὅρα τοῦτο εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Στιχολογία οὗ γίνεται. Εἰς δὲ τό. Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ' δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος δ' Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Πρὸ τοῦ σοῦ Σταυροῦ Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο, Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοί, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου, ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. (Δίς)

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς, ἐνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος. (Δίς)

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτήρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιοθήσονται, Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ πάλοι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός, ὃ καὶ φωνὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει λέγουσα, Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τόν, Ἄδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὅρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε, πρὸ αἰῶνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστηριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνερωσεν ἡ φρικτὴ σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, οἵτινες τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον, εἰς γῆν κατεβαρύνοντο, οἱ καὶ τὴ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν συλλαλούντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοί, καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἐμαρτύρει λέγουσα. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β' Ἀνατολίου

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστὲ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνεληθῶν, Σοῦ δὲ Σωτήρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβῶριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο, Οἱ Μαθηταὶ σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν, τὴν ἀθέατον μορφήν, Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ, οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὀρῶντες ἐπὶ γῆς, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κέφ. 24, 12-18)

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ στήθι ἐκεῖ, καὶ δώσω σοὶ τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκῶς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν, Ἠσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὁρ μεθ' ὑμῶν, ἐὰν τινη σιμιβὴ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος, καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἐξ ἡμέρας, καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ εἶδος τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἦν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, Καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 33, 11-23 & 34, 46, 8)

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσὴν ἐνώπιος ἐννώπιος, ὡς εἶ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν, ὃ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκινηῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, ἰδοὺ σὺ μοι λέγεις. Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοί, ὃν συναποστελεῖς μέτ' ἐμοῦ, σὺ δὲ μοι εἶπας, Οἰδᾶς σε παρὰ πάντα, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾧ εὔρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καί, ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος, Ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαι σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Εἰμὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύη μεθ' ἡμῶν, μὴ μὲ ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ Ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσὴν. Καὶ τούτῳ σοὶ τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω, εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδᾶς σε παρὰ πάντα. Καὶ λέγει Μωϋσῆς, Δείξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν. Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῆ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω. Καὶ εἶπεν, Οὐ δύνησι ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου, οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος, Ἴδου τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἦνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σὲ εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τὴν χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χειρά μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθίσεται σοί. Καὶ ὀρθίσας Μωϋσῆς τὸ πρωῖ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινά, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσε. Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύσας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 19, 39, 11-13, 15-16)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεέ, ἣ ἔστι τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνώσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἦσατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὄλυρίτης καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἦσατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ Ὀδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχυρῇ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ῥήμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος. Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλύον ὄρη, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος, καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος, καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος, καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος, καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μιλῶντι αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν. Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἦξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ, καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς Προφήτην.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'

Ὁ φωτὶ σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως, διὸ βοῶμέν σοί, Εὐσπλαγγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφώθεις ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ αὐτὸς

Τὸ προήλιον σέλας Χριστός, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἅπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον

ὑποδείκνυσι, τοὺς γὰρ προκρίτους, τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ' ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην οὐχ ὀλόκληρον, τὸ μὲν πληροφορῶν αὐτούς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ ὀράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν, ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς περιφέροντες. Καὶ προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, Μωϋσῆν καὶ Ἥλιαν ἠνέγκατο, ἀναλόγως μαρτυροῦντας αὐτοῦ τὴν θεότητα, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐστὶ τὸ ἀληθινὸν τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεῦων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη καθάπερ σκηνή, περιέσχεν αὐτούς, καὶ φωνὴ ἄνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἠχητικῶς προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα. Οὗτός ἐστιν ὃν ἠρρεῦστος ἐκ γαστρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτιζομένους, καὶ ὁμολογοῦντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν ἐν τῷ κράτος τῆς θεότητος, αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλόανθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς καταύγασον, ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, καὶ ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου βασιλείας σου, ὡς ὑπεράγαθος.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός, φωτὶ προσλάβωμεν φῶς, καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νύν... Ὁ αὐτὸς

Νόμου καὶ Προφητῶν σὲ Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλει, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης καὶ Ἥλιος ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἄφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου, μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξιώσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος α'

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινὰ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἶμι, λέγων ὁ ὄν, σήμερον ἐπ' ὄρος Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνας, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην, ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν, καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἥλιαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔνδοξον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ Προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ θεοπάτωρ Δαυὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει, Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται, Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὄρει Σωτήρ μετὰ τῶν μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς θεότητος δόξαν τε καὶ λαμπρότητα, διὸ βοῶμέν σοί, Δημιουργε τοῦ παντός, Κύριε δόξα σοί.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἄναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἠλλοιώθησαν ἔκστασιν, καὶ νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινὴ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Δόξα... Καὶ νύν...

Ἦχος πλ. β'

Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ καί, Ἰωάννη, τοῖς προκρίτοις μαθηταῖς σου Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, τὴν δόξαν τῆς θεϊκῆς σου μορφῆς ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον καὶ μὴ φέροντες ὄραν τὸ ἄστεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδὲως ἀτενίσαι ἰσχύοντες, Φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης ἄνωθεν, Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος βαρῦς

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο, Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοί.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα ᾠχος δ'

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρα καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης, Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοί, τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας, οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τὴ ἀστραπή σου ἐξέστησαν, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπσας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης, Ἰησοῦ, καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυπεν, ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄρᾶν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, ἄναρχε Σῶτερ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπσας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα ᾠχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ὁ ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν Μωϋσῇ Ἡλίᾳ σοὶ παρίστανται, Νόμος καὶ Προφῆται γὰρ ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν, ᾧ καὶ τὴν Υἱότητα τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν, ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ᾠχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τὴ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νύν...

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον ᾠχος δ'

Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ὁ Ν'.

Δόξα... Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...
Καὶ νύν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον

Ἦχος β'

Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγίασας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως, διὸ βοώμέν σοί, Εὐσπλαγγνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴθ' οὕτως οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἢ, Ἀκροστιχίς.

Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον εἶδος ἦκε.
Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται».

Ῥήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστός, καὶ περὶ τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη, Ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστράψω ἀπροσίτω, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἴσχυν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε, φίλοι Μαθηταί, θαυμαστήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος ἡλίου ἐξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβῶρ, λάμπας ἀμυδρῶς, θεϊκῆς ἀγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθηταῖς παρεγύμνου χαρακτήρα, σελασφόρου δὲ πλησθέντες θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δεύτερος Κανὼν, φέρων Ἀκροστιχίδα.

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβῶρ εἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἦγρὰν διοδεύσας

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ θεόπτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῆ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι, ἐν φωτὶ δέ, νὺν ἀπροσίτω τῆς θεότητος.

Καταβασία

«Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται».

ᾠδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Ἵλον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριστέ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας πάλαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐθεοῦργησας.

Στύλω πυριμόρφω καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων, σήμερον ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμψεν.

Ἄτερος Κανὼν

Οὐρανίας ἀψίδος

Ἡ σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωϋσῇ ὁμιλοῦσα, τῷ σῶ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβὼρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συνανήθῃ σοὶ Λόγε, μονογενὲς ὕψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ, καὶ συμπαρέστησαν ὅ,τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τὴ θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋσῆς Ἡλίας τε, εἶδον ἐν ὄρει Θαβὼρ.

Καταβασία

«Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα, Τὴ στερειουούση δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνηθη, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἡλιοῦ, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὁ Πέτρος δὲ συνῶν, ταῦτά σοι ἔλεγε, Καλὸν ὧδέ ἐστι, ποιῆσαι τρεῖς σκηνάς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλία, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύση τοὺς κραυγάζοντας, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Νόμον ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρί, καὶ γνώφῳ καὶ ἐν θυέλλῃ, ὧφθης ἐποχούμενος, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἵνα πιστώσῃ τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς προὑπάρχων πρὸ τῶν αἰῶνων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίβασιν θεῖς, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀρρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαλοῦντες παρειστήκεισαν δουλοπρεπῶς, σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ γνώφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρα προσωμίλησας, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνυον τὴν ἔξοδον, τὴν ἐν Σταυρῷ σου ἐν Θαβὼρ παρόντες, ὁ ἐν πυρὶ σὲ καὶ βάτῳ πάλαι, Προκατιδῶν Μωσῆς, καὶ ὁ μετάρσιος δίφρω, ἐν πυρίνῳ Ἡλίας Χριστέ.

Ἄτερος Κανὼν

Ὁ Εἰμὸς

«Ἐκ σαρκὸς σου βολίδες θεότητος, ἐξεπορεύοντο, Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβόων, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ὁ τὴν βᾶτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομιλοῦσαν πυρί, τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἵπεκρύβη ἀκτίσι θεότητος, αἰσθητὸς ἥλιος, ὡς ἐν ὄρει Θαβώριω, εἶδέ σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὠράθης ἄυλον, ὡς Μωσεῖ καὶ Ἀποστόλοις, ὠφθης Ἥλια τε, Δέσποτα εἰς ἐκ δύο, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν.

Καταβασία

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰμὸς

«Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖσε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθουνον».

Προσενωπίω σοὶ ὄραι ὑπεκλίθησαν, φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χριστέ, ἥλιος εἶκε μορφήν βροτεῖαν, ὡς ἀμεῖναι εὐδόκησας.

Ἴδου Σωτὴρ ἀνεβόων, Μωϋσῆς καὶ Ἥλιας τῶν Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ Θαβῶρ ἐνηχουμένων, Χριστὸς ὄν πάλοι, προηγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Ἡ ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτεῖα μιχθεῖσα, τῆς ἐμφεροῦς ἀύλου θεότητος, φῶς παραγυμνοῦσα τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορρήτως ἐξέλαμψε.

Σὲ τὸ αἰδιον φέγγος, ἐν πατρῷα τῇ δόξῃ, οἱ Μαθηταί, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστέ, σοὶ ἀνεβόων, Ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθουνον.

Ἄτερος Κανὼν

Ἵνα τί με ἀπόσω

Ῥητορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὗ δύναται φθέγγασθαι, ὁ κρατῶν ζωῆς γάρ, καὶ θανάτου δεσπόζων παρέστησας, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, τὸν Μωϋσῆν καὶ τόν, Ἥλιαν, μαρτυρήσοντάς σου τὴν θεότητα.

Ὁ χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σου Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπον σου, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας, οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγκραθεῖς ἀσυγχύτως, ἄνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν θεότητος, καταφλέγοντα μὲν ἁμαρτίας, ψυχὰς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, ὃ Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἥλιαν, Μαθητῶν τε ἐξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασία

«Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν».

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰμὸς

«Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Λαμπηδόνοσ πλέον, ἡλίου φῶσ τρανότερον, ἐν Θαβῶρ ἐκλάμψασ, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Ἀνελθῶν ἐν ὄρει, Θαβῶρ μετεμορφώθησ Χριστέ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσασ φῶσ ἐξέλαμψασ.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνων, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι, ἐν Θαβῶρ Χριστέ δέ, ἐκπλαγέντεσ γόνου ἔκλιναν.

Ἄτεροσ Κανὼν

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Ὡσ μέγα καὶ φοβερον, ὠράθη θέαμα σήμερον! ἐξ οὐρανοῦ αἰσθητόσ, ἐκ γῆσ δὲ ἀσύγκριτοσ, ἐξήστραψεν ἡλιοσ, τῆσ δικαιοσύνησ, νοητόσ ἐπὶ τοῦ ὄρουσ Θαβῶρ.

Παρήλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθενήσασα, ἐλήλυθε δὲ σαφῶσ, Χριστόσ ἡ ἀλήθεια, Μωσῆσ ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, κατιδῶν σου τὴν θεότητα.

Ὁ στῦλοσ τῷ Μωϋσεῖ, Χριστόν τὸν μεταμορφουμενον, ἡ δὲ νεφέλη σαφῶσ, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματοσ, τὴν ἐπισκίασασαν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβασία

«Νοτίου θηρόσ ἐν σπλάγγχοισ, παλάμασ Ἰωνάσ, σταυροειδῶσ διεκπετάσασ, τὸ σωτήριον πάθοσ προδιετύπου σαφῶσ, Ὅθεν τριήμεροσ ἐκδύσ, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντοσ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρω ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντοσ».

Κοντάκιον

Αὐτόμελον Ἦχοσ βαρὺσ

Ἐπὶ τοῦ ὄρουσ μετεμορφώθησ, καὶ ὡσ ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεὸσ ἐθέασαντο, ἵνα ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθοσ νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεισ ἀληθῶσ, τοῦ Πατροῦσ τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκοσ

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖσ, μὴ πάντοτε χαμερπεῖσ, οἱ συγκάμπτοντεσ εἰσ γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰσ ὕψοσ θείασ ἀναβάσεωσ, προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖσ Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοισ τὸ Θαβωρίον ὄροσ προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖσ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, φωνῆσ δὲ ἀκούσωμεν, ἧσ πὲρ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν, τοῦ Πατροῦσ τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον

Τῆ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνόσ, Ἀνάμνησισ τῆσ θείασ Μεταμορφώσεωσ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήροσ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι

- Θαβῶρ ὑπὲρ πᾶν γῆσ ἐδοξάσθη μέρος,
- Ἰδὸν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν
- Μορφὴν ἀνδρουμένην κατὰ ἕκτην Χριστόσ ἀμεῖψε.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτοσ εἰσ τοὺσ αἰῶνασ. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμόσ

«Ἀβραμαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλώνι Παῖδεσ, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὕμνοῦντεσ ἔψαλλον, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸσ εὐλογητόσ εἶ».

Περιχυθέντεσ φωτί, τῆσ ἀπροσίτου δόξησ, Θαβῶρ ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστέ ἀνεβόησαν, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸσ εὐλογητόσ εἶ.

Λαίλαπι θείασ ἠχῆσ, καὶ δροσοβόλω νεφέλῃ, Χριστέ καὶ αἴγλη σου ἠδόμενοι, οἱ Ἀπόστολοι ἔψαλλον, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸσ εὐλογητόσ εἶ.

Ἐν ἀπροσίτῳ φωτί, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος, Θαβὼρ ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστὲ ἀνεβόησεν, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς γῆς, Χριστῷ συνόντες παῖδες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε, μορφῆς φῶς ἐβρόντησαν, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄτερος Κανὼν

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ

Νῦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα, θεότης ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ, ἀστράπτουσα βοᾶσιν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐφριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν τῆς θείας βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ, Ἀπόστολοι βοᾶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη, ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τὴ πατρῶα φωνή, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τὴ οὐσία δὲ Υἱὸς ἠγαπημένος, προϋπάρχων ἡμῖν, ὠμίλησας ἀτρέπτως, Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

«Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβούς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγούς, Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πύρ βρόμιον, ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον, ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ ἐν Βαβυλώνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις ὄρους ἐπέβη Θαβὼρ, ἐν ᾧ ἡλίου μᾶλλον αὐγῆς, ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, νόμου προκρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλλοντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὄρος ἐκφανθὲν ἀπορρήτως Θαβὼρ, τὸ ἄσχετον καὶ ἄδυτον φῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν φαιδρῦναν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλλοντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐροπρεπῶς ἐστῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας ἐν ὄρει Θαβὼρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρανῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν πατρῶα, ἐξαστράψαντα δόξῃ, ἀνέμελλον, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνώφῳ θείας ὁμφῆς, τὸ πρόσωπον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς, Χριστὸς δὲ ὡς ἱμάτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται, φωτὸς αὐτουργὸς γὰρ πεφυκῶς καταυγάζει τοὺς μέλλοντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐκ φωτογενοὺς νεφέλης, Χριστὸν οἱ μαθηταὶ ἀμπεχόμενον, ὀρῶντες ἐν Θαβὼρ, καὶ πρηγεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νοῦν ἐλλαμφθέντες, σὺν Πατρὶ τοῦτον ὕμνουν καὶ Πνεύματι, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄτερος Κανὼν

Ἑπταπλασίως κάμινον

Ἀκηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρούμενον, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης, στερροτέραν ὄψεως, Ὁρᾶν τοῦ προσώπου σου τὴν ἀστραπὴν μὴ φέροντες, σοῦ οἱ μαθηταί, ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδοῦντες, Ἱερεῖς εὐλογοῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὠραιότατος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃ οἱ Μαθηταί, καταπλαγέντες ἐβόων, οἱ Παῖδες εὐλογοῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασιλεύοντι, καὶ καταχθονίων, τὴν κυρείαν ἔχοντι, Χριστέ σοὶ παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς Ἀπόστολοι, ὡς ἔξ οὐρανοῦ δὲ ὁ θεοβίτης Ἡλίας, Μωϋσῆς δὲ ἐκ νεκάδων, μελωδοῦντες συμφώνως, Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥαθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθησαν, τῆ τῶν Ἀποστόλων, ἐκλογή φιλάνθρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς μετάρσιον, θείαν πολιτείαν, ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῆς σῆς θεοφανείας, ἐμελώδουν τυχόντες, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

«Εὐλογοῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάνα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν».

Σύντρομοι καινὴ φωτοχυσία, ἀθρόως οἱ Μαθηταί ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα, ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φῶτων, Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὗ ἀκούετε.

Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβῶρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου, Οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε σφραγὶς ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε σοφία καὶ βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἄτερος Κανὼν

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν Ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἵνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρητον δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος Θεός, ὀφθήσῃ ἐστῶς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλία τε, ἀρρήτως ἔλαμψας, διὸ πάντες σὲ Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δευτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον αὐλῶς στῶμεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ, καὶ ἐποπτεύσωμεν νοὶ θεότητα ἄϋλον, Πατρὸς καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστράπτουσαν.

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι, ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ αὐλῶ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνῳ ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Καταβασία

«Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον, Διὸ νῦν ὑψουμένου προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν».

«Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον, τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγγενῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν».

Ἐξαποστειλᾶριον αὐτόμελον (Ἐκ γ')

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τόν, Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσθῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὖς προέκρινας τῶν Ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβῶριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου, οἱ καὶ κατιδόντες σὲ μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες, Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς, εἶ καὶ θέλων, σάρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος. (Δίς)

Ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας, Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σὲ Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σὲ τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβῶρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τὴ νεφέλη, τὴ φωτεινὴ σὲ περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητὸν σὲ Υἱόν, τῶν μαθητῶν συμπαρόντων σοί, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον, ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκκληττόμενος, Καλὸν ὧδέ ἐστιν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἶδως ὁ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. δ' Βύζαντος

Παρέλαβεν ὁ Χριστός, τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς, Καὶ ὤφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μέτ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες, καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοίς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον Α'

Στίχος α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχος β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχος γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχος δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

Στίχος α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχος β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα, Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

Στίχος γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

Στίχος δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος...

Ἀντίφωνον Γ'

Στίχος α'. Τὰ ἔλεή σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Ἦχος βαρὺς

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἤδυναντο, Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοί.

Στίχος β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

Στίχος γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

Στίχος δ'. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

Εἰσοδικὸν

Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικὸν

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.